Ч. 112. Субота 3 червня (21 мая) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зло속енем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З житя Монарха. — Др. Пацак про ческу політику. — Справи балканьскі.

Є. В. Цісар вчера о годині 1 з полудня від'їхав до Відня, а звідтам до замку в Шенбруні. Побут Монарха в шенбруньскім замку потреває тиждень. На другий тиждень Цісар перенесе ся до замку в Ляінц. Підчас побуту в Шенбрунї Монарх має приймити наслїдника престола Архикнязя Франца Фердинанда на авдиенциї, а відтак міністра справ заграничних ґр. Еренталя.

До Відня приїхав Цісар о год. 5 мін. 55 вечером і живо висїв з поїзду в товаристві адютанта ґр. Пара і лікаря др. Керцля. Численно зібрана на двірци публика витала Цісаря з одушевленем.

В неділю д. 28 мая ставав на передвиборчих зборах в Кутнагорі один з молодоческих провідників др. Пацак, б. міністер і обговорював політичне положенє. Про ческу політику сказав др. Пацак між иншими таке:

При виборах 1907 р. ческі партиї вели між собою завзяту боротьбу, ми прийшли до парляменту огірчені і кождий пішов своєю власною дорогою. За Бека наше розбитє не обявляло ся так дуже на зверх, Бек умів на свій спосіб се злагоджувати. Так само було за першого кабінету Бінерта, але чим далї, тим більше віддалювали ся ми від себе. Клюб против клюбу, Чех против Чеха. А чим більше ми ріжнили ся, тим більше єднали ся між собою Нїмцї. Вкінци й ческі посли зрозуміли се й почали шукати ради. Доказами сього — перший ческий союз і славяньска унія. Вкінци Чехи зрозуміли, що в таких парляментах як австрийский, мають значінє і можуть осягнути успіхи тільки великі корпорациї і заложили союз ческих послів. Але ті дальше не були в згоді і кождий робив, як хотів. Те наше розбитє ослабляло наші сили супротив правительства. Вкінци ческі посли заложили знов міцнїйшу орґанїзацию, одноцїльний ческий клюб, про який слушно сказав один ческий бесїдник, що одноцїльний ческий клюб був правдивим ратунком з політичної біди.

Коли ческі посли, повернувши з розвязаного парляменту, побачили, що против зединеної нїмецкої фаланґи потрібна міцна ческа орґанїзация, заключили компроміс, який з природи річи мусів у першій мірі відносити ся до теперішних виборів. Але конечним наслїдком его мусить бути, що нововибрані посли мусять заключити дальший компроміс в справі спільного клюбу і спільної тактики. Теперішний компроміс я вповнї похваляю і тїшу ся ним. Тільки шкода, що не заключено компромісу в повнім обемі. При теперішних виборах бачимо серед Нїмцїв деяке розбитє, отже тим більший для нас обовязок як найтїснїйше злучити ся в тім переконаню, що тільки одноцїльний ческий клюб покаже свою вагу і дійде до значіня.

Причини, які заставили правительство розвязати парлямент, відомі. Правительство мало таку більшість, що коли кілька послів з партий більшости захорувало на інфлюенцу, кабінет уже мусів дрожати о свою більшість. Поясняючи причини, які довели до розвязаня парляменту, правительство обвиняло нас, що ми довели до теперішних відносин. Та се неправда. За те правда, що нїмецкі посли завели необережне правительство з буджетом в таке положенє, з якого виратувати его могла тільки опозиция. Але опозиция була-б мусїла понизити ся, колиб була на се згодила ся. Маймо-ж надію, що пляни правительства, що наше розбитє, незгода і звязане з тим ослабленє наших позиций при виборах унеможливлять пізнїйше з'єдиненє, — не здійснять ся.

Правительство стоїть перед великими працями і задачами. Вкажу тільки на суспільне обезпеченє, войскове предложенє з дволїтною

Яків Бачі.

(Оповіданє з босаньского житя).

(Дальше).

Оттакою була і Ахметова ватага в Пятицерквах. Та на жаль еї дуже не щастило ся, бо якимсь чудним способом вся їх добича дістала ся широкопискому Ґайванови, а они лишили ся з порожними руками. Не дивно, що они так сумно споглядали. Щож їм почати з тими обдертими десятьма гайдуками за котрих нїхто нїчого не дасть? Кождий честний Турок знає, що тота угорска зволоч гайдуцка то еще гірша як башібожуки, бо такий гайдук не знає ні Бога ні людий.... Ну, коли продаш его, то він утече або убє тебе, а може відступиш его цісареви, що панує у Відни. Коли бо той рад, що з такими злодюгами не має ніякого діла. А Семигородский воєвода — то сам як гайдук — він зве ся Бетлен, той рад володїтеля всїх правовірних.

Оттак думали собі Ахмедові люди, коли нараз оден з гайдуків завів якусь сумну мадярску пісню, котру стали за ним підсьпівувати другі.

Ледви що прошуміли послїдні слова пісні, як приступив Бехрам беґ та спитав Ахмеда, котрий на его привіт лиш коротко відповів:

— Хто то межи вами так красно сьпіває?

— А от, котрийсь з тої зволочи, шейтан би еї сховав! — відворкнув Ахмед.

— Чого ти такий зажурений, мій добрий Ахмеде? Такий хлописко як ти, дожиє ще красної долї. А що з тим угорским бандуристом? Відступи менї его.

— На штуки їх не відступлю. Коли хочеш, то бери всїх десять за пятьдесять дукатів. Аби я так не бачив, як я винен пятьдесять пять дукатів. Страчу еще пять дукатів, мій добрий беґу, злі часи.

— Та чей відступиш їх за сорок пять!

— Анї о шеляга менше, як за сорок і сїм.

— Чавдуре, виплати Ахмедови сорок і пять дукатів — сказав Бехрам до одного зі своїх людий — та забери гайдуків. А ти Ахмеде, забавляй ся весело!

І він приликав до себе бандуриста. Той виступив з поміж гурту і станув сьміло перед беґом та спитав:

— Чого ти хочеш?

— Як тобі на імя, гайдуче? — спитав Бехрам лагідно, приглядаючись прекрасному ростови мужчини та его круглому лицю з задумчивими очима.

— Я називаю ся Яків Бачі, родом з Секше. Я гайдук з ватаги пана Григория Мерея.

— Я тебе купив гайдуче, бо твій голос менї подобав ся. Ти будеш у мене сьпіваком. А ви другі ідіть на поле робити. Коли будете з нами держати, то Ахмед возьме вас на свій кошт до своїх башібожуків. Ти, Якове, ходи зі мною, у мене день радости. Будеш мене забавляти.

Гайдуки глянули оден по другім як би радили ся. Нїхто не відозвав ся і словом лиш всї тихо підійшли до Ахмеда та присїли ся до башібожуків. То була їх відповідь. Лїпше вити з вовками, як за дармо робити. Яків не знав, що робити, бо прихильність беґа якось не могла ему поміститись в голові; змтим надумав ся, поправив на собі дольман і відповів беґови:

— Я тобі до услуг пане, але я не знаю, чим я бідний гайдук буду тебе забавляти.

— Ахмеде, дай ему коня, а ти іди з нами.

На приказ беґа встав оден з башібожуків і підвів ему свого коня.

— На маєш, сідай все. Лїпшого коня ти еще не мав під собою.

— Покаже ся — відповів Яков, вихопив ся на коня і станув позад беґової дружини.

— Мир вам, цьвіти правдивої віри — сказав Бехрам, котрий був вже в лїпшім гуморі і серед пращальних поклонів від'їхав з відси.

II.

Поза містом е горбок, де побожні дервіші виставили собі красну домівку, уживши до того якісь старі будинки. Той побожний чин був під той час у великім поважаню і мав много членів. Він відріжняв ся від других турецких монахів тим, що вибирав собі на мешканє красні доми і волів добре їсти та проживати на однім місци, як жебрати і волочити ся. Пятецерковна теккія творила формально малу капітулу. І тут виконувала розкази пророка а ґемахане, саля де на честь божу відбував ся сьвятий танець, була навіть красно устроєна. І тут дав ся чути несамовитий оклик:

войскозою службою, податкові предложеня, при яких прийде на денний порядок така пекуча справа санациї краєвих фінансів, управильнене положеня урядників, банкова справа, будова зелізниць і богато инших.

Правительство потішає себе надією, що через позискане кількох славяньских партий осягне для тих справ більшість, здібну до житя і праці. Та се рішучо помилка. Такими палятивними способами оно собі не поможе. Дійстна поміч можлива лиш тоді, коли австрийске правительство стане на становищи рівноправности всіх народів і перестане правити партийно, з упослідженем ческого народу. Ми є економічно, культурно і фінансово така сильна нация, що правительству не може удати ся вдержати постійно свій прінціп: правити без нас і проти нас. А коли оно все таки се робить, то тільки якийсь час і зі шкодою для інтересів держави.

Ми ніколи не казали, що противимо ся інтересам держави, але хочемо мати державу, яка й супротив нас була би справедлива. Зрештою здаєть ся, неначе-б після почтдамского з'їзду мало прийти до змін в заграничній політиці, і хто слідить за ситуациєю підчас обговорюваня марокканьскої справи і читає прасу Німеччини, а також німецкі ґазети в Австриї, бачить, що щось творить ся та що приготовляють ся якісь зміни. Серед таких обставин Австрия певне буде мусіла оглядати ся на всі народи, а не тілько на Німців, особливо, що славяньскі народи не є против держави, тільки домагають ся, щоби Австрию оперти на справедливій основі рівного права для всіх народів".

Болгарска „Политика" доносить з Скоплія, що між Альбанцями дає ся замітити стремлене до мирного полагодженя непорозуміня з Туреччиною. Кажуть, що депутация Альбанців, яким правительство запоручило безпечність, є в дорозі до Констаитинополя, де буде переговорювати о услівя мира.

В італіяньскій палаті послів на питане пос. Ґаллїого, чи Італія прилучила ся до российскої ноти, висланої до Туреччини в справі Чорногори, підсекретар державний в міністерстві справ заграничних Сталєа відповів, що та нота була лиш виливом чувства людяности і бажаня удержаня мира, а розходить ся тут о пограничні події, які дотикають лиш Чорногору і Туреччину. Між тими державами відбуває ся приязна виміна гадок.

Чорногорці вибудували в місцевости Момако укріпленя і вислали там войско. Турецкий командант граничний запротестував против того, бо Момако уважає турецкою териториєю. Граничний комісар чорногорский, Вукович, каже, що та місцевість є чорногорска. Чорногора, аби дати доказ безсторонности, відкликала Вуковича, а вислала на єго місце полковника Босковича.

Новинки.

Львів, 2 червня 1911.

— Іменованя і перенесеня. Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора університету Тад. Сінка звичайним професором клясичної фільольоґії на львівскім університеті. — П. Міністер рільництва іменував люстратора лїсів Волод. Заряньского радником лїсництва.

Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував експедиента Ів. Дубая почтмайстром в Заваловї а перенїс офіцияла почтового Генр. Рудницкого з Підволочиск до Львова.

— Новий суд повітовий. Wien. Ztg. оголошує розпорядженє Міністерства справедливости в справі утвореня суду повітового в Підкамени.

— Ц. к. краєва Дирекция скарбу подає до відомости: Росийскі льоси другої державної премієвої позички з р. 1856, котрі тепер відновлює ся, треба остемплювати на ново. В тій цїли кождий властитель тих льосів має предложити безпосередно (отже не почтою) найдальше до дня 31 серпня 1911 давні льоси, котрі мають бути відновлені, найблизшому стемплевому, зглядно податковому урядови, разом з двома списами згаданих льосів. Оден з тих списів, по ствердженю точности, зверне ся зараз стороні разом з льосами. Відновлені льоси, разом з потвердженим списом і стемплями по 2 К 50 с від кождого льоса номінальної вартости 100 рублїв (стемплїв не треба наліплювати), належить предложити тому самому урядови найдальше до 31 грудня 1911 і той уряд переведе дальшу чинність.

— Недуга Є. Е. Вп. Митрополита. Стан здоровля Є. Е. Митрополита ґр. Шептицкого поліпшає ся постепенно і есть надія що Впреосв. Владика поверне небавком до повного здоровля. Лїкарі сконстатували у недужого лиш інфлюенцу.

— З ц. к. Акак. ґімназиї у Львові. Приватні і вступні іспити до висших кляс головного заведеня і філїї відбудуть ся дня 21 червня, а вступні іспити до I кл. дня 30 червня с. р. Попередний іспит екстернїстів, припущених до іспиту зрілости в осіннім реченци, відбуде ся в головнім заведеню дня 19 червня с. р. — Дирекция.

— Нові розпорядженя язикові Міністерства війни постановляють, що всї офіцири аж до штабових мають на будуче виказати ся знанем другої краєвої зглядно полкової мови. Офіцири, які не зложать приписаного в тій цїли відповідного іспиту з добрим успіхом, не будуть могли авансувати. Се нове розпорядженє є вислідом наміреного заведеня дволїтної військової служби, бо скороченє чинної служби і часу вишколеня вояків накладає на офіцирів інструкторів обовязок більшого накладу праці в теоретичнім і практичнім вишколеню відділу, а осягнути се можна лиш тоді, коли офіцир може з вояками порозуміти ся в їх рідній мові Для такого виобразованя офіцирів будуть заведені у всїх ґарнїзонах язикові курси, в яких мусять взяти участь всї хоруножі і офіцири, з виїмкою штабових офіцирів, а по укінченю курсів відбудуть ся іспити перед комісиєю, якій буде проводити ґенерал.

— Холера в Ґрацу. З Ґрацу доносять: У сестри помершого на холеру урядника почтового Франкі'го, Мариї Лєбінґер, котра занедужала серед підозріних проявів, стверджено на основі бактериольоґічних розслідів, азийску холеру. — Санїтарний департамент Намістництва і міский фізикат оголошують, що розслїди деектів Лєбінґерової оправдили підозріне о холеру. Лєбінґерову з родиною віддано до шпиталю ізоляцийного. Стан недужої погіршив ся; проча родина має ся добре.

— Руский народний театр в Снятині. Саля „Сокола". Початок о год. 8 вечером.

В суботу, дня 3 червня „Жидівка", опера в 5 діях Ґалевія. Гостинний виступ п. Лопатиньскої.

В недїлю, дня 4 мая „Ой не ходи Грицю на вечерниції", народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— Студїнь, снїги і повени. Від кількох днів настав такий холод, що здає як би таки мала настати студїнь, а з нею може й приморозки. З Коломийщини навіть доносять, що в горах упали снїги, а приморозки ушкодили значно огородовину, кукурудзю, фасолю і тютюн. — На Угорщині настали стдаєнні зливи. З цілого краю доносять о хмароломах і повенях. В середу в самім Будапешті був хмаролом і наробив величезної шкоди. Вода позаливала множество пивниць і низько положених домів. Межи 6 а 7 год. насіпло аж 1500 злолошень до сторожі пожарної о поміч. Стан води на Дунаю есть дуже високий а позаяк зливам нема кінця то есть обава великої повени.

— Дрібні вісти. Межи Люблином за кордоном в Росиї а Белзцем заведено з днем 1 с. м. самоїздову комунікацию. Вчера приїхав до Белзця перший самоїзд з Люблина. Підприємство се належить до люблиньскої спілки самоїздів. — Гуцульский театр дає представленя: завтра в суботу в Скалї; в недїлю дня 4 с. м. в Борщеві; в понедїлок в Чорткові; вї второк в Тлустім а дня 7 с. м. в середу в Городенці. — Ходить чутка, що арештована під закидом убийства Весьоловского Мария Козловска есть дійстно невинна. Знатоки-лікарі мали сконстатувати, що она есть пострілена в бік в той спосіб, що сама не могла би так стріляти ся і що можливе лиш то, що она візнає а іменно, що Весьоловский пострілив єї, а коли она вімліла, він собі житє відобрав. — В Алексан-

---

Ягу та я — Гакка, гуділа трембіта взиваюча до сьвятого танцю, на котрої голос всї почули ся небесними тілами, та крутили ся доокола, доки аж не попадали.

Кождий з них мав якесь ремесло в руках; оден знав красно писати, другий знав ся на цїлющім зїлю та на силї всяких бальзамів, були такі, що вирізували з дерева амулєти, а хто не знав ніякого ремесла, забавляв своїх товаришів оповіданем, яко чоловік бувалий в сьвіті. Лїтом в погідні вечері сиділи собі часом на дворі під тополями, кріпили ся якимись напитком і мовчки слухали оден другого.

Оттак і сего вечера забавляло ся то чесне товариство, коли нараз перед текієвю явив ся Бехрам беґ зі своєю дружиною. Всї позлїзали з коний, бо тоті ідучи під гору, були вже помучені. Бідні конї обтрісали ся на холоднім воздусї і почали зараз пасти ся. Але Яків почав оком знатока приглядати ся, котрий би з них був для него найлїпший, як би показала ся якась нагода до утечі.

Бехрам повитав всечестнїйших дервішів, поклонив ся ученому шейхови і попросив его, щоби ті мудрці виворожили ему зі зьвізд, яка буде будучність его новонародженого сина. Вид і просьба щедрого пана зробили на побожних мужів велике враженє. Они предчували якийсь дарунок і їх взяла уже була цікавість тим більше, що їх великої науки і сьвятости стало би на стілько, аби виворожити судьбу з шістьом молодим Бехрамам. Шейх почав отже з цїлою повагою ворожити але еще не доповів всего, коли з далека почув ся тупіт кіньских копит а оден з его дружини крикнув:

— Беґу, проклятий джавр утїк! На твоїм найлїпшім кони! Ніхто его не догонить!

— Що! Ви непотріби! То ви так стережете коний? — крикнув Бехрам, та не зважаючи на важну хвилю і на місце, де находить ся, ударив свого слугу Джафера, що стояв найблизше коло него, з такою силою по лици, що той аж повалив ся на землю. — На конї, ви собаки!!

Шейх і его дервіші станули як остовпілі — за хвильку сиділи всї уже їздці на конях, беґ попереду, та пігнали в слід за тим тупотом, котрий еще було чути.

Бехрам-беґ не длятого так злостив ся, що Яків утїк, але тому, що хитрий бандурист вибрав собі як раз его коня, правдивого араба „Татоса". На нїм, розумів ся, гнав він як блискавка. І їздцям і коням уже аж духу не ставало, а таки не могли Якова догонити. Зразу еще его виділи в сумерку але коли він завернув в сторону як Месеш та пустив ся конем навпростець через поле, взялась Бехрама розпука і він обернув ся, а кленучи страшенно, взяв ся бити свою службу, а навіть добув шаблю і став як божевільний вимахувати нею. Та бо уже і его дружинї стало страшно і она завернула ся та стала гнати до міста, а Бехрам позаду за нею.

Було майже о півночи, коли та громада, змучена їздою станула знову коло мошеї в Пятицерквах. Уже здалека чути було якісь крики, тупіт коней. В часі рамазану не булоби їх то чудовало, як би не були побачили таку саму бійку.

— Що тут такого стало ся?

Коли Бехрам перед тим, заки поїхав був до теккії, розмавляв зі своїми башібожуками, оба проводирі поки що вели ся еще прилично, але по его відїзді почан бейбан просто лиш з самої веселости кепкувати собі зі свого товариша, котрий сидїв з боку і не відзивав ся на всю зачіпку.

(Конець буде).

дрівску в Росиї викрила ревізия величезні надужитя, котрих допускав ся президент патронату над глухонімими, Москановский. Понад 1,300.000 рублїв десь пропало, а крім сего лишило ся 800.000 довгів. Москановский утік. — В Максимовичах, самбірского повіта, вкрадено господареви Іванови Любеньскому 3 коні, а в Самборі коня з возом і упряжию на шкоду Ника Мільдворта. — Купець Абрум Льокман згубив оногди 1800 кор. банкнотами. — Щезла без слїду 14-лїтна Катерина Виняржівна, донька дозорця дому при ул. Личаківскій ч. 4. — Так само щезла без слїду 16 лїтна Бронислава Лерхівна, донька муляра замешкалого при ул. Шептицких ч. 42.—З пивниці каварнї „Гранд“ вкрадено 50 фляшок вина вартости 320 корон.

— **Процес Левіцкого**, обжалованого о убитє бл. п. Антонії з Петржаків Оґіньскої, закінчив ся в четвер досьвіта о 2-ій год. Пополуднева розправа в середу розпочала ся о 5-ій годинї промовою прокуратора п. Франке, котрий так схарактеризував злочин Левіцкого:

Вчинок Левіцкого був свобідним дїлом єго волї. По убитю Оґіньскої виступила у Левіцкого гадка о собі самім. Не дбав він о то, щоби завізвати лікаря, подати поміч раненій, але убирає ся, телефонує, іде до брата і слїдує коротка хвиля в заведеню для недужих на нерви, звідки забирає єго поліция. Приведений відтак до суду, заховує ся незвичайно спокійно, не видко у него нїякого жалю, нїякого каяня. Вчинок Левіцкого був приготовлений, від ряду тижднїв носив ся з гадкою убити Оґіньску. Левіцкий убив женщину, котра через него була нещаслива, зробив нещасливим мужа, що любив ту женщину, зробив нещасливою свою родину. Левіцкий здоптав права мужа і убитої, він від дитинячих лїт сіяв зло і нещастє. За то повинен він відпокутувати; тої покути домагає ся обжалованє.

По промовах заступників пошкодованої сторони і оборонця др. Макаревича, котрий старав ся представити вчинок Левіцкого дїлом деґенерата, пішли судиї присяжні о 1 год. 20 мін. на нараду а коли 5 мін. перед 2 год. вернули, голова лави присяжних п. Седлецкий відчитав вердикт: На перше питанє: Чи обжалований Казимир Левіцкий винен, що дня 23. грудня 1910 у Львові в намірі позбавленя житя Антонії з Петржаків Оґіньскої в спосіб зрадливий, підступний стрілив до неї кілька разів з набитого кулями репетиєрового пістолета, внаслїдок чого смерть єї наступила? — відповіли судиї присяжні **10 голосами: Так!** з виключенєм слів: „в зрадливий підступний спосіб“, а 2 голосами: нї. Два дальші питаня, які відносили ся до инших давнїйших провин, заперечили судиї присяжні 12 голосами.

На основі сего вердикту засудив трибунал Левіцкого на кару смерти через повішенє. Левіцкий приняв сей вирок з повним спокоєм, а на єго лици проявив ся навіть легонький усьміх і сів собі на лавці. Голова лави присяжних просив в імени судиї предложити засудженого ласці монаршій до помилуваня а оборонець др. Макаревич зголосив жалобу неважности.

Телеґрами.

Відень 2 червня. „Korresp. Wilhelm“ пише, що стан здоровля Цїсаря єсть знаменитий і поправдї було би злишним видавати правильно звіти о станї здоровля Монарха, колиб зовсїм безосновні чутки не робили конечним безнастанне стверджуванє того факту.

Нинї перед полуднем Цїсар приймав на окремих авдиенциях Архікн. Франца Фердинанда і архікн. Франца Сальватора та команданта маринарки адмір. Монтекукколї.

Константинополь 2 червня. Палата ухвалила буджет і уповажнила правительство затягнути позичку на покритє недобору. Відтак мимо спротиву мінїстра війни ухвалено знизити емеритури войскові о 20%.

Константинополь 2 червня. В Самсун стверджено 15 случаїв занедужаня на холєру, а 5 случаїв смерти.

Константинополь 2 червня. Великий рабін одержав вість, що Бедуїни ограбили коло Назарета кілька жидівских кольоній.

Петербург 2 червня. Рада санїтарна оголошує, що розслїди в 9 случаях підозріних недуг в Росиї видали неґативний вислїд. Над одним случаєм в Новоросийску розслїди ще скінчені.

Курс львівский.

Дня 2-го червня 1911.	Платить К с	Жадають К с.	
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	696·—	704·—	
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	450·—	460·—	
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	557·—	
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	500·—	520·—	
II. Листи заставні за 100 вр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—	
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·—	99·70	
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·20	99·90	
4% листи застав. Банку краєв.	93·70	94·40	
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·50	—·—	
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	96·50	—·—	
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·80	92·50	
III. Облїґи за 100 вр.			
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70	
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—	
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	99·—	99·40	
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·40	94·10	
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—	
„ „ 4% по 200 К.	93·40	94·10	
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·—	92·70	
IV. Льоси.			
Міста Кракова	100·—	108·—	
Австрийскі черв. хреста	69·—	75·—	Курс віденський
Угорскі черв. хреста	46·50	50·50	
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—	
Архік. Рудольфа 20 К.	70·50	76·—	
Базилїка 10 К	33·50	37·50	
Йошіф 4 К	8·25	9·50	
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—	
V. Монети.			
Дукат цїсарский	11·36	11·46	
Рубель паперовий	2·53	2·54	
100 марок нїмецких	117·50	117·90	
Доляр американьский	4·80	5·—	

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$\underline{22}$, 5$\underline{50}$, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1**^{30}, **2**, 5·48, 7$\underline{15}$†) **8**·$\underline{25}$, 9$\underline{50}$.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10$\underline{10}$†), 10$\underline{30}$.

†) з Красного.

З Черновець: 12$\underline{05}$, 5$\underline{45}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**$\underline{26}$, 9$\underline{34}$

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$\underline{45}$, 10·$\underline{19}$ §), 11·$\underline{00}$

§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$\underline{00}$.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$\underline{00}$.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·$\underline{20}$.

З Стоянова: 10·04, 6·$\underline{30}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·$\underline{13}$, 9·$\underline{52}$†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$\underline{24}$*), 9·$\underline{57}$, 12·$\underline{00}$§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$\underline{11}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·$\underline{08}$*), 9·41, 11·$\underline{44}$§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·$\underline{35}$, 3·$\underline{40}$, **8**·^{22}, 8·45, **2**·^{30}§), **2**·^{45}, 3·50*), 5·46†), 6·$\underline{05}$, **7**·$\underline{00}$, 7·$\underline{30}$, 11·$\underline{10}$.

*) до Ряшева, §) від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2**·^{18}, 8·$\underline{46}$, 11·$\underline{13}$.

†) до Красного.

До Черновець: **2**·$\underline{50}$, 6·10, **9**·^{15}, 9·37, **2**·^{20}, 3·05*), 6·$\underline{29}$†), 10·$\underline{48}$.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·$\underline{50}$, 11·$\underline{25}$.

§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·$\underline{40}$.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·$\underline{49}$, 11·$\underline{35}$*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6$\underline{00}$.

До Підгаєць: 5·$\underline{58}$, 6·$\underline{16}$.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·$\underline{09}$, 11·$\underline{33}$.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·$\underline{30}$, 10·$\underline{40}$§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·$\underline{51}$, 10·$\underline{59}$§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.